



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epitome In Qvatvor Lib. Sententiarvm M. Petri Lombardi

Spina, Claudius de

Parisiis, 1551

18. de potestate ministrorum sacramenti pœnitentiæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38840

E P I T O M E
DE CLAVIVM EFFECTV.

D I S T I N C T. Decimæ octauæ
CAP. Primum.

Quibus dantur clauces, ad effectus
pares dantur.

251. b.

Ambrosius, Dominus par ius soluendi & ligandi esse voluit, qui vtrunque pari conditione permisit. Ergo qui soluendi ius non habet, nec ligandi habet. de pæ.
di. 1. c.
verbū.

Vsus clauivm.

Vsusverò harum clauium multiplex est, discernere scil. ligandos & soluendos, ac proinde ligare & soluere. Qui enim (vt ait Grego.) indignos ligat, vel soluit, propria potestate se priuat, id est dignum priuatione se facit.

254. b.
255. a. 1. 2.
258. a.
261. b.
263. b.

C A P. Secundum. Deus principaliter tollit reatum culpæ & pœnæ, Sacerdos autem ministerialiter.

o. 1. 1. 0.

254. a.

Quidam arbitrati sunt, quòd peccator dupliciter ligatus teneatur (vt prædictum est) scil. mentis contagione ac cæcitate, & debito futuræ pœnæ. Alterum curari per Deum, alterum absolui per sacerdotem. Patitur enim per peccatum quasdam tenebras interiores & maculas, à quibus nisi liberetur, proiicietur in tenebras exteriores. Cùm autē liberatur ab iis, suscita matth. rur à morte peccati. Vnde Apost. Surge qui 22.

Eph. 5 dormis, & illuminabit te Christus. Solus enim Christus (non sacerdos) animam resuscitat: debitum verò æternæ pœnæ solvere concessit sacerdotibus. Quod in resuscitatione Lazari signatum asserunt: quem Christus prius per se interiùs viuificauit, deinde eum ligatum Apostolis soluendum præcepit. Alij verò dicunt solum Deum, non sacerdotem, debitum mortis æternæ dimittere: sicut & animam per se interiùs viuificat, qui per Proph. ait: Ego solus deleo iniquitates & peccata populi. Nec tamen diffitentur sacerdotibus traditam potestatem peccata dimittendi & retinendi, quibus dictum est, Quorum remiseritis, &c. Vnde Ambr. Verbum Dei dimittit peccata, sacerdos est iudex. Sacerdos quidem officium suum exhibet, nullius potestatis iura exercet. Idem: Ille solus peccata dimittit, qui solus pro peccatis nostris mortuus est. Nec ideo tamen negamus sacerdotibus concessam potestatem dimittendi ac retinendi peccata, quum hoc Veritas in Euâg. aperte doceat. Hic Aug. Sacerdotes possunt confitentibus parcere: quibus enim remittunt, remittit Deus. Lazarum enim de monumento suscitatum obtulit discipulis soluendum; per hoc ostendens potestatem soluendi concessam sacerdotibus. Ecce quam varia à doctoribus traduntur super iis. & hac tanta varietate quid tenendum? Hoc sanè dicere ac

lb. 2. cap. 3. pag. 3.
 8. de dit 5. pag.
 1. b.

1
 2

=
 3

sentire possumus, quod solus Deus dimittit peccata ac retinet, & tamen Ecclesie contulit potestatem ligandi ac soluendi: sed aliter ipse soluit & ligat, aliter Ecclesia. Augu. *lib. de sacramentum gratie dat Deus etiam per malos: bap. paruu. cap. 6.* ipsam autem gratiam non nisi per seipsum vel per sanctos suos operatur. Et ideo remissionem peccatorum vel per seipsum facit, vel per ipsius columbae membra, quibus ait, Si dimiseritis, dimittetur.

CAP. 3. *Multipliciter intelligitur potestas ligandi & soluendi tradita sacerdotibus.*

1. **N**on autem sacerdotibus per se peccatum dimittendi concessit: quibus tamen tribuit potestatem soluendi & ligandi, id est ostendendi homines ligatos vel solutos. Vnde dominus leprosum sanitati prius per se restituit, deinde ad sacerdotes misit, quorum *mat. 8. Luc. 5.* iudicio ostenderetur mundatus. Ligat quoque sacerdotes, dum satisfactionem poenitentiae confitentibus imponunt: solvunt cum de ea aliquid dimittunt: vel per eam purgatos ad sacramentorum communionem admittunt. Est autem & alius modus ligandi & soluendi, qui per excommunicationem geritur, dum aliquis sec. canonicam disciplinam tertio vocatus ad emendationem manifesti delicti, & satisfacere vilipedes, sententia Ecclesiae a loco orationis, & sacramentorum *aug. li. de ver. & sal. pra.* communionem, & fidelium consortio praescinditur

2.
3.
Excömunio.

vt erubescat, & pudore sceleris pœniteat, vt sic spiritus eius saluus fiat, &c. Et secundū ^{1.} i. co. 5. hos ligandi & soluendi modos intelligendū est quod dicitur, Quodcūque solueris super ^{2.} mat. 16. terrā, &c. de illis, quorū merita solui vel ligari postulant. Tunc enim sentētia sacerdotis, iudicio Dei & totius caelestis curiæ approbatur & confirmatur, cū ita ex discretione procedit, vt reorum merita nō contradicāt. Sic patet, si peccatum omnino dimissum est à deo per cordis cōtritionem, ex quō pœnitens votum habuit confitendi, quod postea dimittatur ei à sacerdote.

Quæ sint interiores tenebræ & interior macula. 252. b.

Cū enim quis mortaliter delinquit, & virtutis gratia priuatur, si qua præcessit, & naturalium bonorum elisionem patitur. Vnde & intellectus obtūditur, & totus homo interior obtenebratur, & ita quasi caligine quadam mens obuoluitur. quæ caligo, peccati pœna est *Macula* verò interior est, dū polluta quidem anima est, quousq; pœniteat, sicut erat dū in ea praua erat voluntas. Sicut enim qui *Macula anime.* *Voluntas praua.* *Simile* *Interiores tenebræ*
 Lev. 11. tangit morticinium, ita pollutus est post contactum quousque lauetur, sicut fuit dum tangeret: Ita post actum peccati polluta remanet anima sicut in ipso peccati actu: quia ita est longè à deo per dissimilitudinem, &c. Et sic macula non est mala voluntas, nec pœnitendi contemptus.